

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2020. június 4. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

**v é g z é s t:**

A gondatlanságból elkövetett közlekedés biztonsága elleni vétség miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2019. november 12. napján kihirdetett 4.Bf.112/2019/7. számú **ítéletét helybenhagyja.**

**Indokolás**

- [1] A Győri Járásbíróság 2019. február 20. napján kihirdetett B.449/2017/23. számú ítéletében vádlott neve vádlottat az ellene közlekedés biztonsága ellen gondatlanságból elkövetett vétség (Btk. 232. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. tétel) miatt emelt vád alól felmentette. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnössége megállapítása és pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2019. november 12. napján kihirdetett 4.Bf.112/2019/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy a vádlott bűnös gondatlanságból elkövetett közlekedés biztonsága elleni vétségben (Btk. 232. § (1) bekezdés (4) bekezdés I. tétel), és ezért öt 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egy napi tétel összegét 1.500,- forintban állapította meg. Az így kiszabott összesen 375.000,- Ft pénzbüntetés megfizetésére a másodfokú bíróság 10 (tíz) havi részletet engedélyezett. Rendelkezett arról, hogy amennyiben a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 108.000,- Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [4] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.
- [5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.335/2019/1-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a fellebbezések a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján joghatályosak. Kifejtette, hogy a járásbíróság és a törvényszék is a rá vonatkozó eljárási szabályokat betartva folytatta le az eljárást. A törvényszék az elsőfokú ítéleti tényállás részbeni megalapozatlanságát az eljárását meghatározó jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával kiküszöbölte, majd a harmadfokú eljárásban is irányadó, eltérő, megalapozott tényállást állapított meg, és abból törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére a terhére rótt bűncselekményben. Álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak a tényállás kiegészítéséhez, megváltoztatásához, a bűnösség megállapításához fűzött ténybeli és jogi érvelése is helytálló.

- [6] A büntetést szükséges és arányos joghátránynak tartotta, amely megfelelően értékeli a vádlott javára és terhére szóló büntetéskiszabási körülményeket. Nem eltúlzott a pénzbüntetés napi tételszáma, az egy napi tétel összege igazodik a vádlott bevallott, szerény jövedelmi és vagyoni helyzetéhez, a részletfizetés pedig további méltányosságot jelent a számára.
- [7] Kifejtette továbbá, hogy a bűncselekménnyel okozott kár vonatkozásában csak egy árajánlat található az iratok között, a **1.** Zrt. magánfél az alapján terjesztette elő a polgári jogi igényét és határozata meg a kár nagyságát. Ebben a kérdésben igazságügyi szakértőt kellett volna kirendelni, azonban a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak, ekként ennek tisztázására csak egy megismételt eljárásban kerülhetne sor, ami jelentősen késleltetné az eljárás befejezését. Emiatt a jogi indokolást a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasító rendelkezést helyben hagyó másodfokú döntést megalapozó, a Be. 560. (1) bekezdés 1) pontjával kell kiegészíteni.
- [8] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéletábra a Be. 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva, a fellebbezésekkel támadott másodfokú ítéletet a Be. 623. § alapján hagyja helyben.
- [9] Ezt követően a Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.335/2019/1-III. számú átiratában arra tett indítványt, hogy az ítéletábra az ügyben a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen határozzon.
- [10] A védő fellebbezésének indokolásában előadta, tisztában van azzal, hogy a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve azonban, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. Álláspontja szerint pedig a törvényszék marasztaló ítéletének tényállása a Be. 592 § (2) bekezdés d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Azonban ez a megalapozatlanság a Be. 619. § (3) bekezdés szerint helyes ténybeli következtetéssel kiküszöbölhető. A törvényszék által megállapított, a járásbíróságtól eltérő tényállás, miszerint „**A.A.** is szerette a lovakat, de tartott tőlük és azok irányításában tapasztalattal nem rendelkezett” helytelen ténybeli következtetés eredménye, egyben vádlott neve büntetőjogi felelősségének alapja.
- [11] Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a Győri Járásbíróság hosszas, részletes bizonyítást folytatott le, több személyt kihallgatott, szakértői véleményt szerzett be és ezekre a bizonyítékokra alapozva hozta meg döntését. A másodfokú bíróság azonban megalapozatlannak találta a felmentő rendelkezést, hiányosan megállapított tényállás, felderítetlenség és tényről tényre való helytelen következtetés miatt, azonban ezek a megalapozatlansági okok kiküszöbölhetőek voltak bizonyítás felvétele útján.
- [12] A másodfokú tárgyaláson a vádlottat és **A.A.** tanút hallgatta ki a bíróság. E két személyi bizonyíték, valamint **B.B.** vallomása és a szakértői vélemény képezte alapját a kiegészített tényállásnak, amely már alkalmas volt arra, hogy vádlott neve büntetőjogi felelősségét meg lehessen állapítani. Álláspontja szerint azonban **A.A.** tanú kihallgatása új információt nem szolgáltatott, így a másodfokú bíróság ugyanabból a bizonyítékokból, ugyanolyan tartalom alapján vont le teljesen ellenkező következtetést, mint a járásbíróság.
- [13] A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy **A.A.** nem volt hozzáértő embernek minősíthető, és nem volt alkalmas arra, hogy a vádlott a lovat rábízza. Álláspontja szerint azonban vádlott neve a hosszú évek alatt **A.A.**-ról megszerzett ismeretei alapján igenis gondolhatta hozzáértő személynek, még ha ezt a tanú, valamint a lánya tagadta is, illetve **C.C.** tanú is azt állította, hogy tudomása van arról, hogy **A.A.** tart a lovaktól. A törvényszék azonban hallgatott indokolásában egy másik

személyi bizonyítékról, amelyik éppen a vádlotti vallomást támasztja alá. **D.D.** tanú ugyanis kihallgatásakor elmondta, lovagolni ugyan nem látta **A.A.**t, de sokat volt a lovak közelében, látta lovat vezetni, tisztítani, és azt is tudja, hogy korábban lovas versenyekre járt, évente 7-8 alkalommal, illetve hasonló tartalmú vallomást tett **E.E.** tanú is. Ha pedig ezeket a bizonyítékokat összevetjük, igazolhatóvá válik vádlott neve védekezése, miszerint nem tudott arról, hogy **A.A.** alkalmatlan lenne a „Játék” nevű ló kézbentartására.

- [14] Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a másodfokú bíróság következtetése téves, vádlott nevet nem terhelheti felelősség, mert a bizonyítékokból megállapítható tények más következtetést engednek. vádlott neve nem láthatta előre cselekményének lehetséges következményeit, hiszen a kilenc éve nála lévő „Játék” nevű ló egész addigi viselkedése egyáltalán nem engedett következtetni arra, hogy zavaró körülmény esetén nem az istálló felé veszi az irányt, hanem a vasutat célozza meg. Mindezt egyébként a kirendelt igazságügyi mezőgazdasági szakértő is megerősíti, miszerint vádlottnak a ló nevelésében, kezelésében szerzett tapasztalata alapján nem kellett előre látnia, hogy tragikus következménye lesz annak, hogy ő a lovat **B.B.**ra és az édesanyjára, **A.A.**re bízta.
- [15] Tévesnek tartotta a törvényszék jogi következtetését is, miszerint vádlott neve vétett a KRESZ 62. § (6) bekezdésében foglalt szakmai szabály ellen. Egyrészt, mert vádlott neve valamennyi ismerete, tapasztalata alapján alappal hihette, hogy **A.A.** ért a lovakhoz, hozzáértő személy, másrészt a „Játék” nevű ló tartásának a tapasztalata alapján nem kellett számolnia azzal, hogy ilyen szinten megbokrosodik és saját végzetét is okozza.
- [16] Érvelése szerint a törvényszék helytelenül következtetett a vádlott gondatlanságára abból is, hogy vádlott neve maga is a szakértővel egyezően ösztönlénynek nevezte az állatot. A fentebb részletezett indokolás szerint ugyanis a kilenc évi tartás tapasztalata alapján vádlott nevenak reálisan egyáltalán nem kellett számolnia még baj esetére sem azzal, hogy a ló a tényállásban írt cselekmény részesévé válik. Ekként vádlott az eset körülményeit kellően mérte fel, a nem kívánt következmények beálltát az összes addigi ismerete alapján nem láthatta előre, ebből pedig az következik, hogy még gondatlanság sem terheli őt.
- [17] Vitatta azt is, hogy a vádlott volt a nem kívánt következmények beálltához vezető okfolyamat elindítója. Álláspontja szerint a ló elszabadulása és az ütközés bekövetkezése közötti folyamat két részből állt. Az egyik szakasz a vasúti átjáróhoz való megérkezésig és a vonat elhaladásáig tartott. Addigra a ló a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint teljesen lenyugodott, hiszen csak így történhetett meg, hogy megállt a vasúti átjárónál a piros jelzés előtt. A második szakasz pedig akkor kezdődött, amikor **F.F.** tanú megindult az állat felé és a ló megriadva nekirohant az ellenkező irányba tartó, később érkező vonatnak. Ekként vádlott magatartása és a bekövetkezett eredmény közötti összefüggés nem állapítható meg.
- [18] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a Győri Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletének tényállását helyesbítse az indokolásban kifejtettek szerint, akként, hogy mellőzze a **A.A.**re vonatkozó megállapítást, majd a Be. 624. § (2) bekezdése alapján változtassa meg a másodfokú bíróság ítéletét, és a vádlottat az ellene emelt gondatlanságból elkövetett közlekedés biztonsága elleni vétség miatt emelt vád alól mentse fel.
- [19] A másodfokon eljáró Győri Törvényszék az elsőfokú bíróság által felmentett vádlottat bűnösnek mondta ki gondatlanságból elkövetett közlekedés biztonsága elleni vétségben (Btk. 232. § (1))

bekezdés (4) bekezdés I. tétel), ezért a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés a.) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Erre tekintettel az ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az első- és másodfokú bíróság eljárását és a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet - miután nyilvános ülés kitűzését sem az ügyészség, sem a vádlott, sem a védő nem indítványozta - a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen felülbírálta.

- [20] Az ítélőtábla a felülbírálat során vizsgálta, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok megtartották-e az eljárási szabályokat, és azt is, hogy megalapozott-e a másodfokú bíróság ítélete. Ennek során azt állapította meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok a büntető perrendtartás rendelkezéseinek megfelelően folytatták le a büntetőeljárást. Így az elsőfokú bíróság az eljárási törvény betartásával végezte el a bizonyítást, hallgatta ki a vádlottat, a tanúkat, szerzett be és ismertetett igazságügyi mezőgazdasági szakértői véleményt, továbbá tette a tárgyalás anyagává a releváns okiratokat. Ennélfogva az eljárásban részt vevő felek jogainak biztosítása mellett az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerzett és értékelt a bizonyítás során. Ezt követően az elsőfokú ítélet felülbírálatakor a másodfokú bíróság is maradéktalanul betartotta a büntetőeljárás szabályait, és a törvényesen lefolytatott eljárása eredményeként helytállóan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az általa lefolytatott bizonyítás törvényes volt. Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.
- [21] A harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.
- [22] A Be. 619. § (3) bekezdése szerint ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti.
- [23] E törvényi rendelkezésekre figyelemmel vizsgálta az ítélőtábla a másodfokú bíróság határozatának alapját képező tényállás megalapozottságát. Ezzel kapcsolatban rögzíteni szükséges, hogy a másodfokú bíróság a járásbíróság ítéletének tényállását részben hiányosnak, részben felderítetlennek találta, amely megállapítással a törvényszék által kifejtett indokok alapján az ítélőtábla maga is egyetértett. Ehhez képest azonban a törvényszék a vádlott és **A.A.** tanú ismételt kihallgatása, valamint a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján, illetve helyes ténybeli következtetések levonásával az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte. Az így kiegészített, valamint helyesbített, a járásbíróság által megállapított tényállástól részben különböző tényállás pedig megfelel a bizonyítás anyagának, az eltérések a vádlotti vallomásokon, **A.A.** és **B.B.** tanúk

nyilatkozatain, az igazságügyi mezőgazdasági szakértői vélemény megállapításain, továbbá okirati bizonyítékokon alapulnak.

- [24] A másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelte **A.A.** tanú vallomását, és úgy ítélte meg, hogy az a tényállás megállapítása során elfogadható. Ennek eredményeként a tanú ismételt kihallgatására, a korábbi nyilatkozataira, valamint **B.B.** és **C.C.** tanúk vallomására figyelemmel a járásbíróság álláspontjával szemben bizonyítottanak látta, hogy **A.A.** tanú, ha nem is fél, de tart a lovaktól, azaz olyan személy, aki nem volt alkalmas arra, hogy a vádlott a lovat rábízza. A törvényszék ezen megállapítása pedig a másodfokú bíróság által kifejtett azon további érvek mentén, miszerint vádlott neve vádlott maga sem a ló megfékezésére, hanem elengedésére vonatkozó tanácsot adott a ló megbokrosodása esetére, tehát a vádlott maga sem gondolta, hogy hozzáértő személyre bízta a lovat, illetve a ló megvadulásakor **A.A.** ténylegesen semmit nem tudott tenni a ló megfékezése érdekében, ami ugyancsak az alkalmatlanságát támasztja alá, az ítéletábra megítélése szerint sem vitatható. Ennélfogva az ítéletábra egyetértett a törvényszék álláspontjával, hogy az igazságügyi mezőgazdasági szakértői véleményre is figyelemmel sem **B.B.**, sem **A.A.** nem volt olyan személynek tekinthető, akire a lovat rá lehetett volna bízni, **B.B.** ugyanis életkoránál fogva alkalmatlan volt arra, hogy önállóan uralkodni tudott volna egy 600 kg tömegű állaton, **A.A.** pedig nem értett a lovakhoz, nem rendelkezett megfelelő gyakorlattal a lovak irányításához.
- [25] Ekként az ítéletábra megítélése szerint a másodfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, így a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság is a határozatát e tényállásra alapította. A védő fellebbezésében kifejtett, a törvényszék által **A.A.** tanúval kapcsolatban tett megállapításokat vitató érvek ugyanis a bizonyítékok újraértékelését célozzák, amely azonban megalapozott tényállás mellett a harmadfokú eljárásban nem vezethet eredményre.
- [26] Nem értett egyet az ítéletábra azzal a védői érveléssel sem, hogy a ló elszabadulása és az ütközés bekövetkezése közötti folyamat két részből állt, ekként nem a vádlott volt a nem kívánt következmények beálltához vezető okfolyamat elindítója. A bekövetkezett eredményhez vezető okfolyamat ugyanis azzal indult el, hogy a vádlott arra alkalmatlan, illetve hozzá nem értő személyekre bízta a lovat, ami ennek következtében - miután a **G.G.** által vezetett quadmotor hangjától megijedt és **A.A.** egy idő után már nem bírta tartani - elszabadult. Az, hogy a ló utána néhány percre megállt, megnyugodni látszott, majd az érkező vonattól ismét megijedve nekiszaladt a szerelvény második kocsijának, veszélyeztetve ezzel a közlekedés biztonságát, az okfolyamatot nem szakította meg, illetve nem indította újra, mindez annak a következménye volt, hogy a vádlott korábban a ló vezetésére nem alkalmas személyekre bízta az állatot.
- [27] Mindezek alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A vádlott ugyanis előre látta cselekményének lehetséges következményeit, hiszen tisztában volt azzal, milyen veszélyekkel járhat, ha az állatot egy 10 éves gyermekre bízta, így eleinte nem is akarta elengedni a lovat **B.B.**-val, majd pedig tanácsokat adott neki arra az esetre, ha a ló elszabadulna, könnyelműen bízott azonban azok elmaradásában, azaz a vádlottat tudatos gondatlanság terheli. Ennélfogva - miután a vádlott által kifejtett elkövetési magatartás és a bekövetkezett eredmény, a közlekedés

biztonságának veszélyeztetése között az okozati összefüggés fennáll - büntetőjogi felelőssége a Btk. 232. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. tétele szerinti gondatlanságból elkövetett közlekedés biztonsága elleni vétségben megállapítható.

- [28] Mindezekre figyelemmel - tekintettel arra is, hogy a bűncselekmény minősítése, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, továbbá - miután a polgári jogi igény elbírálása jelentősen késleltetné az eljárás befejezését -, a magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasító elsőbírói rendelkezés helybenhagyása is törvényes - az ítéletábra a másodfokú ítéletet a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

Győr, 2020. június 4.

Dr. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.  
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.  
bíró

### **Z á r a d é k:**

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2019. november 12. napján kelt 4.Bf.112/2019/7. számú ítélete 2020. június 4. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. június 4.

Dr. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke